

İSLAM VE DEMOKRASİ

İslam Dini, demokrasi ile ve ona dayanan laiklik sistemiyle bağdaşır mı?

Bu suale verilecek tek cevap vardır. O da „Hayır“ şeklindedir. Çünkü:

1- Prensipten itibariyle bağdaşmaz. Zira demokrasi halk idaresi olup akla ve insan kafasına dayanır. İslam ise, hak idaresidir, yani Allah idaresidir; vahye dayanır. Bir başka ifade ile; İnsanın önünde iki hukuk vardır. Bunlardan biri beşerî diğeri ise ilahîdir. Birincisi akla dayanır diğeri ise vahye dayanır. Biri insanın sadece madde ve dünya yapısını, diğeri ise hem madde ve hem de mâna yapısını; ahiret hayatını da ilgilendirir. Bu iki hukuk, bazı noktalarda birbirleriyle uyuşursa da birçok noktalarda birbirine ters düşer.

Bir başka yönden de aralarında fark vardır. İslam hukuku sabittir, kalıcıdır, değişmez; kıyamete kadar sürüp gider. Beşerî hukuk ise değişkendir. Milletten millete, devirden devire değişir.

Müeyyideleri de farklıdır:

Kemiyet yönünden: Beşerî hukukun tatbik ettiği cezalar değişkendir, İslam ceza hukukunda ise hapis cezası, para cezası, sopa cezası, ölüm cezası, sürgün cezası ve kınama (yani tazir cezası gibi) cezalardan ibaret olup değişmez ve kıyamete kadar geçerlidir.

Keyfiyet yönünden: Biri sadece dünyevî, diğeri ise hem dünyevî ve hem de uhrevîdir.

Demokraside kanunlar ve anayasalar ekseriyete ve parmak sayısına dayanırken, İslâm hukukunda kanunlar Allah'ın şaşmaz ilmine ve sonsuz kudretine istinad etmektedir. Bu itibardır ki, bu iki hukuk sistemini mukayese yapmak abesle iştigal etmektir. Hele hele adalet ve güzellik yönünden kıyaslandırmak çok gülünçtür. Bu, neye benzer? Hele gelin, bir bakalım insan mı daha bilgili Allah mı? İnsan mı daha kuvvetli yoksa Allah mı? İşte buna benzer bir şey! Esasen insanın kanun yapmaya gücü yetmez! Neden? Çünkü insan daha tam mânasiyle kendisini tanımamış ki! Tam mânasiyle tanımadığı bir şey hakkında söz sahibi olabilir mi? Kaldı ki, erkeklik ve kadınlık yönünden, hastalık ve sağlık yönünden, büyüklük ve küçüklük, yönünden, zenginlik ve fakirlik yönünden, işçi ve işveren yönünden, amir ve memur olma yönünden, beden yapısı tam ve sakat olma yönünden ve nihayet beden ve ruh yönünden, iradede kuvvet ve za'f

yönünden, cesaret ve korkaklık yönünden ve daha bilemediğimiz yönlerden! İşte bu kadar farklılık arz eden insanlık idaresiyle ilgili kanun ve anayasalar yapmak kolay bir iş değildir, insanın yapabileceği bir iş değildir. Bu iş Allah'ın işidir. Kur'an'ın bir ayetinde öyledir: „**Yaratma da emir ve talimat verme de O'na mahsustur?**“ (Araf, 54) O, bilir, O açıklar, O haber verir, O bildirir ve işte bildirmiştir.

Vesile ve gaye:

Kâinat, bütün nimetleriyle vesiledir; gaye değildir. İnsanın bütün ihtiyaçlarını gideren bir vesiledir. Kainatın yaratılışında, sayısız nimetlere sahip oluşunda gaye, insanın yaratana kul olması ve O'na ibadet ve ubudiyette bulunmasıdır; O'nun emir ve talimatını yerine getirmesidir. Ve neticede O'nun rızasını kazanmak ve O'nun cennetine girip ebediyen mutlu olmaktır.

Anayasanın giriş kısmı:

Bundan sonrasını İslâm Anayasası'nın bazı bölümlerinden alıyorum:

Görüldüğü üzere, devlet İslam'ın dışında değil, içindedir; İslam Dini'nin bir bölümüdür, İslâm hukukunun bir parçasıdır. Ve, o derece ki, iman meseleleri, namaz ve oruç gibi ibadet meseleleri, nasıl İslam'ın birer emri, yerine getirilmesi gereken birer farizesi ise, devlet meselesi de İslam'ın bir emri olup yerine getirilmesi gereken bir farizesidir ve nihayet müslümanlar, İslam Hukuku'nun usul ve kaidelerine göre İslamî bir devlete sahip olma sorumluluğu altında bulunmaktadır...

Allah'ın mutlak hakimiyetini ifade eden ayetlerden birkaçı:

„**Sonra (Ya Muhammed!) seni de bir din emrinden şeriat'ın üzerine memur kıldık. O halde sen o şeriat'a tabi ol! Bilmezlerin heva ve hevesine uyma!**“ (Casiye, 18)

„**Rabb'inizden size indirilen Kur'an'a uyun! Ondakı başkasını dost edinip de kendisine uymayın! Ne kadar da az öğüt tutuyorsunuz!**“ (Araf, 3). İşte bu ve benzeri ayetler gösteriyor ki, müslüman bir milletin, gerek maddî ve mânevî ve gerekse dünyevî ve uhrevî bütün iş ve muamelelerinde başvuracağı nizam, Kur'an nizamıdır. Kur'an nizamından başkası hevadır, sapıklıktır, şeytana ve zalimlere dost olmaktır

ve nihayet öğüt ve nasihattan anlamayanların işidir.

Kim, Allah'ın indirdiğinden başkasıyla hükmederse, „Tağut“ ile, daha açığı put ile, put kanunlarıyla hükmetmiş olur. „Tağut“ bir Kur'an terimi olup haddini tecavüz eden, her şeyde ukalalık yapan kimseye denir. Bir milletin tağutu; Allah ve Resulü'nün emrinden başka neye ve kime uyarlarsa, işte odur.

Bu itibarladır ki, bir kimsenin müslüman olabilmesi için önce tağutu, yani putu inkâr edecektir ve ondan sonra Allah'a iman edecektir. Bakara Suresi'nin 256. ayeti bunun bir ifadesidir.

Bu gerçeğin bir başka ifadesi:

„Allah ve Resulü, bir işi emrettiği zaman, gerek mü'min olan bir erkek ve gerekse mü'min olan bir kadın için caiz değildir ki, bu emri yerine getirmede muhayyerliği olsun. Kim Allah ve Resulü'nün emrini tutmazsa: Şübhesiz ki, o apaçık bir sapıklıkla yolunu saptırmıştır!“ (Ahzab, 36)

Ayetten açıkca anlaşılacaktır ki, Allah, kadın veya erkek hiçbir mü'minin kendi yolundan başka yollara gitmesine izin vermemiştir. Dinlemeyip gidenleri „En büyük sapıklıkla sapıtılmış olacaktırlar,“ diye vasıflandırmaktadır.

Allah'ü Zülcelal, indirdiği hüküm ve kanunlarla hükmetmeyenlerin zalim, fasık ve kâfir olacaklarını beyan etmiştir. Maide Sure'sinin 44, 45 ve 47. ayetleri bunu anlatmaktadır.

Müslümanların yanlışlığı fahiş hatalardan biri de budur, yani devlet meselesidir; dini devletten ayırma meselesidir. Ve şöyle derler: „Din ayrı devlet ayrıdır.“ Onlara göre din, Allah'la kul arasında bir vicdan işidir. Dinin dünya ile, dünya işleriyle bir alakası yoktur, o, camide olup bitendir.“

Bu fikir, İslam Dini'nin ruhuna da aykırıdır metnine de aykırıdır. Bunu hiçbir İslam alimi söyleyemez ve bu İslam'a şen'i bir iftiradır. Bırakın İslâm âlimini, hatta İslam'ı gerçek mânada tedkik eden gayr-i müslim ilim adamları bu hakikati itiraf etmekten kendilerini beri alamamışlardır. İşte bunlardan sadece birkaçı:

1- **„İslam, sadece bir din değil, aynı zamanda siyasi bir nizamdır.“** (Dr. V. Fitzgerald, Muhammedan Law, ch 1.P.1)

2- **„Hz Muhammed, hem dini hem devleti te'sis etti. Bu buyursunlar açık oturuma! Hem de basın yoluyla!**

İşte bu cümleden olmak üzere, Türkiye'deki (27) üniversitenin rektörüne hazırlanmış tebliğ dökümanlarıyla birlikte açık mektuplar gönderdik ve bütün kuruluşlara da göndereceğiz.

Sözlerimizi burada noktalarken, Rabb'ülâlemin'den cümleye basiretler ve hidayetler dileriz.

Lahika :

1- Biz müslüman bir milletiz. Ülkenizde bulunmaktayız. Kimimiz işçi olarak, kimimiz de mülteci.

2- Sebeb ise; Mustafa Kemal'in ve Kemalistlerin

ihamet ve hiyaneti; Birliğimizi parçalamışlar, ümmetimizi bölmüşler, geriye kalan topraklarımızı da işgal etmişlerdir. Bunlar yetmemiş gibi, dinimize de ihanet etmişler, „Ümmet-i Muhammed“ Gazetesi'nin açıkladığı gibi, dinimizin temel ve teferrüatına (98) bomba koymuşlar ve üstelik gereği gibi dinimizin eğitim ve öğretimine mani olmuşlar, icaplarını gereği gibi, yaşamamızı yasaklamışlardır.

3- Bütün bunlar, „Hakkı Sahibine İade“ ismini alan risalenin birinci ve ikinci hülâsa bölümlerinde neşredilmiş ve bütün bir dünyaya duyurulmuştur.

4- Biz; müslüman olarak ve ümmet olarak hakkımızı istiyoruz. Topraklarımızın iadesini istiyoruz, din hürriyeti istiyoruz ve nihayet kemalistlerin ya tevbe etmelerini veya cezalandırılmalarını istiyoruz! Ve bütün bunlar, dinen de hukuken de ve ilmen de hakkımız değil midir?..

5- İsterken de kaba kuvvete başvurmuyor, terörist bir hareket yapmıyoruz; haksızca ve insafsızca milletinizi bölen, topraklarınızı işgal eden ve din hürriyetine ve insan haklarına tecavüz eden komünistlere karşı yaptığınız gibi biz de yapmaktayız ve nihayet ilmen, fikren ve hukuken bunları açık oturuma davet ediyoruz!

6- Haksız olduklarını bildikleri için açık oturuma cesaret edemiyorlar da mahkemeler kuruyorlar; işkencelere tabi tutuyor, vatandaşlıktan çıkarıp mal varlıklarına el koyuyorlar. Bu da yetmiyormuş gibi, başka millet ve devletlere müracaat ederek „Biz, onlara yapacağımızı yaptık, siz de yapın: Ya bize teslim edin ya da kendiniz cezalandırın!“ diyorlar ve bu suretle hem dövüyorlar hem de ağlamaya bırakmıyorlar!..

İşte kemalistler ve işte biz! Binaenaleyh, bunların şikâyetlerine kulak vermek şöyle dursun, tel'in etmek gerekmez mi? Nitekim: Senelerdir bunlar, yalvardıkları halde Avrupa'lı topluluğuna almıyor ve almamakta da haklıdır. Çünkü, bunlarda ne hukuk anlayışı vardır ne de insaf, ne din hürriyeti vardır ve ne de vicdan hürriyeti!.. Bizde bir laf vardır: „Kediyi süre süre aslan ettiler!“; „Ne mutlu Türküm!“ diye diye kürtlere hakaret ettiler, zulmettiler ve sonunda dağlara çıkarıp silahla mücadele etmelerine sebebiyyet verdiler!..

Allah, Âdil-i Mutlak'tır; işte böyle yapar!..

Cemaleddin Hocağlu (Kaplan) -Rh.a.-

Emîr'ül-Mü'minîn ve Halîfet'ül-Müslimîn

Hilâfet Devleti

Neusser Str. 418, 50733 Köln, Almanya

Tlf.: +49/(0)221/976553-0 Faks: +49/(0)221/976553-6

İnternet adresimiz:

<http://www.hilafet.org> ve <http://www.hilafet.de>

Faksla Bildiri Çağırma Servisi: +49/(0)30/20177000-6